

“Україна є й вовік перебуде!”

Борис Олійник

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 67–68 (13972–13973), 20 СЕРПНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

▶ **Сторінками історії**

Під пильним поглядом Тараса

За 30 років нашої святої Незалежності в долі України, та й Білої Церкви, сталося багато доле-носних і просто знакових, особливих подій. Про віхи в житті молоді країни ми з особливим трепетом згадуємо напередодні її тридцятилітнього ювілею. І за кожною стоять неординарні особистості, цікаві історії, приємні, незабутні спогади.

Сьогодні ми пропонуємо вам повернутися у час, коли зоря Незалежності тільки сходила, у вересень 1991 року. Тоді, одного з погожих днів, у Білій Церкві відбулася визначна подія: місто отримало в дар пам'ятник Тарасові Григоровичу Шевченку. Якими запам'яталися ті урочисті миттєвості, хто був причетний до них, нам допоміг згадати почесний громадянин

Урочисте відкриття пам'ятника (на знімках), як пригадує Анатолій Іванович, стало чудовим мистецьким святом, у якому взяли участь сотні мешканців міста, а також київський хор «Гомін». Настоятель Преображенського собору отець Ілля освятив пам'ятник.

Товариство схвально вітало автора скульптурного погруддя Олександра Ковальова, якого на мітингу відрекомендував голова Українського фонду культури, великий поет Борис Ілліч Олійник. Ось як він пише про ту хвилину в спогадах про скульптора: «При велелюдній громаді ми разом підійшли до мікрофона, і коли я назвав прізвище автора пам'ятника, майдан буквально потонув у зливні оплесків. Олександр же Олександрович тільки якось знічено вклонявся. Він був воістину геніальним творцем і напрочуд скромною в житті людиною».

Тож маємо бути свідомі того, що причетні до гідної роботи прекрасного майстра. Як і того, що всі наші наміри й дії не сховаються від пильного погляду Тараса, а відтак просто мусимо творити свою рідну Україну такою, якою її бачили великі земляки.

Валентина ХРАБУСТ

нашого міста й району, член Золотого фонду Білої Церкви, заслужений працівник культури України Анатолій Іванович Кульчицький.

Пам'ятник Кобзареві, біля якого протягом багатьох літ білоцерківці збираються з нагоди видатних дат, став останнім за життя твором монументальної скульптури відомого українського майстра Олександра Ковальова. Бронзове погруддя автор добродійно передав Українському фонду культури, а зусиллями міської влади й архітекторів В. Федотова та В. Штучного воно постало поруч із Преображенським собором, на затишній площі в центрі Білої Церкви.

3

років
Незалежності
України

ШАНОВНІ БІЛОЦЕРКІВЦІ!

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

**ЩИРО ВІТАЮ ВАС ІЗ 30 РІЧНИЦЕЮ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!**

Українці – самостійні та вільні господарі на рідній землі, примножують її багатства та не зраджують пам'яті тих, хто віддав життя за нашу свободу. Це свято єдності, гордості та великої відповідальності за майбутнє, вибороте найкращими синами українського народу.

Немає жодних сумнівів, що,

попри всі труднощі,

Україна буде успішною.

Зичу кожному міцного здоров'я,

благополуччя, сил, наснаги,

реалізації всіх задумів та ідей.

Щастя, достатку й мирного неба кожній білоцерківській родині.

ЗІ СВЯТОМ!

Міський голова ГЕННАДІЙ ДИКИЙ

Була і радість, є – і біль душі

*Моїй країні нині тридцять років,
Яка в державу ще не відбулася...*

Хоч сивим шляхом карбувала кроки

І недругам-«братам» не піддалася.

Громи священні брунькувались в хатах,

Ми мали те, чого давно нема.

Намул з душі ніяк не можемо зняти,

Сріблить на скронях не своя зима.

Жива душа ще не згубила мрію,

Знімає небо з пам'яті кожух...

Серпневе сонце так надійно греє,

Підтримує в серцях мажорний дух.

Але тривожить неспокійна думка –

Без всіх моральних зримих перешкод –

Невдовзі влада надішле рахунки

За те повітря, чим живе народ.

Погладив вітер зморені долоні,

А чорнозем подякував жінкам

За їхню працю в трудовій полоні

На благо й ситість сталінським вождям.

Вже в кожную хату, мов німа тривога,

Як сірий вуж, вселилася нужда,

Забувши совість і забувши Бога,

З-за хмар лякливо влада вигляда.

Коліньми день уперся в рідну хату,

Гудуть дуби в басовому ключі...

І диригує вітер так завзято,

Що дума та відлунює й вночі.

Гвалтують олігархи Україну.

Калина червоніє за гріхи.

І звук бандури так мінорно лине

З низів людських, долаючи верхи.

Звулканений народ живе в тривозі,

І спротивом киплять думки мої –

Вже скоро чумаки на давнім возі

Везимуть сіль у зморені краї.

Бо ціни знов сягли висот захмарних.

Торгові точки стали, як музей...

Пусті кишені турбувати марно,

Хоч нині й свято – знаний ювілей!

Та все-таки душа уперто хоче

(Вона не збилась в пір'я. Ще жива!)

Щодня вдивляться в України очі,

Не забувать Шевченкові слова.

Цвіла щоб Доля ніжна й кароока,

А думи, мов невтомні ластівки,

Взяли на крила світ надій широкий

Й несли в Дніпро – до велета-ріки.

Анатолій КУЛЬЧИЦЬКИЙ

Підполковник Олександр Охріменко: «Вірити в війну не хотілось...»

7 років тому на східному кордоні країни точилися запеклі бої. Батальйонно-тактичні групи 72 бригади виконували завдання по перекриттю поставок зброї та живої сили сепаратистам. Саме у ті дні в інформаційний простір України увірвалися слова «град», «обстріл», «вогневе враження». Потім були трагедія під Зеленопіллям, оточення в «Південному котлі», вторгнення військ Російської Федерації. Про події біля ділянки кордону поблизу перепускного пункту «Довжанський» говоримо з легендарним «Валуном», підполковником Олександром ОХРИМЕНКОМ.

– Ви закінчили Одеський інститут сухопутних військ у 2006 р. із відзнакою. Кого під час навчання розглядали як потенційного противника?

– Цікаве питання. В переліку потенційних противників Росії, звичайно, не було. Ними вважалися західні країни, а ніяк не північно-східні.

– Війна була для вас несподіванкою, розумінням, що насувається катастрофа, чи чимось очевидним?

– До 2014 року йшло поступове скорочення ЗСУ, звільнявся особовий склад, зменшувалося фінансування. І коли в кінці 2013-го нашу частину знову планували скоротити, то стало зрозуміло – щось не так. Вже згодом з'ясувалося, чому це робилося і куди це все вело. Більш досвідчені офіцери застерігали: щось не те. Не хотілося вірити у війну, але всі ці застереження підтвердилися.

– Коли в Крим зайшли росіяни, ви вже на той час були начальником штабу батальйону?

– Так, начштабу першого механізованого батальйону 72 бригади. У встановлений термін я прибув до частини. Готували техніку, особовий склад, комплектували майно, отримували зброю і боеприпаси.

– Як ви виконували завдання на початку й чи пам'ятаєте враження від першого обстрілу?

– Завданням було здійснити прикриття ділянки держкордону від Червонопартизанська до Довжанського. А також взяти під контроль перепускний пункт, який на той момент не перебував під контролем уряду. А враження від першого обстрілу добре пам'ятаю. Це було, як не дивно, 22 червня. День розпочався з мінометного обстрілу з боку незаконних збройних формувань. Постріли пролунали близько 4-5 години ранку. До того ми не встигли повністю облаштувати бліндажі, окопи, укриття. У нас на КСП (командно-спостережний пункт – прим. авт.) батальйону був невеликий бліндаж. Починається обстріл, у бліндаж вскакує старшина, поряд – представник артилерії, поряд – начальник штабу з картою, тут і комбат... всі лежать по колу. Так командир батальйону і керував боєм. Радіостанції в нас були волонтерські, типу «Рута», які ми роздали по підрозділах. Ми намагалися з'ясувати, звідки ворог веде вогонь. Командири підрозділів давали цілевказівки, згідно з якими артистичними відкривали вогонь по вогневих точках противника.

– Була операція чи бій, якими може пишатися батальйон?

– Ми отримали завдання зайняти пункт пропуску. Сіли з комбатом біля карти і спланували бій. Створили три змішані групи, включно з танковими підрозділами. Перше, що зробили, – висунули командний пункт з району оборони вперед, ближче до пункту пропуску, на невеликий терикон. Звідти дуже добре можна було спостерігати за полем бою і візуально керувати ним. Перша група мала висунутись по так званому «нулю» з району оборони, перейшовши переправу, яку ми неодноразово долали з труднощами. На ній ворог постійно встановлював фугаси, міни. У нас на той час був сапер Іван

Войтенко (командир саперного взводу 72 ОМБр, старший прапорщик Іван Войтенко загинув 27.07.18 р. в районі «Світлодарської дуги» – прим. авт.), який на 1000% виконував завдання по розмінуванню території. Ця група мала з флангу прикрити іншу, що повинна була зайти на пункт пропуску «Червонопартизанськ».

Центральна група, де були БМП і танк, з визначеного рубежу, використовуючи результати вогню артилерії, мала атакою сходу знищити противника на пункті пропуску. А третій групі з лівого флангу треба було виставити блок-пости з боку Червонопартизанська по центральній дорозі, щоб з міста також не могли підійти незаконні збройні формування.

Бій тривав близько 5 годин. «Червонопартизанськ» був зайнятий без жодної втрати. Центральна група двічі намагалася зайти на пункт пропуску і все ж виконала завдання, хоча потрапила під шквальний вогонь зі стрілецької зброї, гранатометів та мінометів. Зайшовши на пункт пропуску, виставили на ньому підрозділи Державної прикордонної служби України. Після бою було велике задоволення, що завдання виконано, і головне – без втрат.

– Як ви почали розуміти, що залишилися в оточенні?

– Ми тримали зв'язок з усіма підрозділами, які розташовувалися вздовж державного кордону від Червонопартизанська до Маринівки. На Маринівці була переправа, і її охороняв Дмитро Грибовський з 72 ОМБр (командир взводу розвідувальної роти 72 ОМБр, старший лейтенант – прим. авт.). Від нього ми мали інформацію, що його накрили шквальним вогнем, є втрати техніки і в особовому складі й він отримав наказ здійснити відхід від переправи. Тоді стало зрозуміло, що всі підрозділи на північ від неї залишилися в оточенні.

– З харчами і боеприпасами вже було кепсько?

– Не було боеприпасів до артсистем. Взагалі. До залишення переправи до нас «ленточка» приїжджала раз на 3-4 дні з припасами і харчами. А тут пройшов тиждень – немає, два – немає. «Ленточки» просто не могли дійти. Продуктів не було взагалі. Я обходив підрозділи і побачив, що залишилися з продуктів лише кілька кілограм круп. Крім того, особовий склад не міг дати адекватну відповідь на обстріли, не маючи боеприпасів. Хлопці отримували поранення і гинули. Це, звичайно, пригнічувало.

– Чи була можливість прорватися з оточення разом з Михайлом Драпатим?

– Можна було говорити про вихід, але яким складом? Куди розмістити більше 400 бійців? Просто залишити? Пішки йти? Можна посадити певну кількість солдатів на БМП – не по 10, а по 15 чи й більше при бажанні. Але через територію суміжної держави – офіційно не ворога – виходило 440 військовослужбовців. Всі ці люди могли просто залишитися в полях соняшника. До речі, був не просто вихід через територію Росії.

©Тетяна Виговська
www.chaszm.in.info

Легендарний розвідник УПА Теодор Дячун вітає не менш легендарного «Валуна» з поверненням із зони ООС

Нам вдалося зв'язатися з місією ОБСЄ для того, щоб вони запроколювали, щоб підрозділи виходять через територію суміжної держави, яка ще офіційно не є агресором, як це визначено зараз. Був справді «зелений коридор», щоб зберегти людей. Це завдання ми виконали. Люди залишилися живими. І це головне. Кожен був зафіксований у протоколі місії ОБСЄ, кількість людей і час виходу. Вихід здійснювався без зброї і боеприпасів. Ніякого дезертирства, все з погодження керівництва.

– Чого очікували від росіян?

– Розумів, що буде не просто. До останнього не вірилося, що нас заарештують. Думав, що нас, як мінімум, командний склад, можуть потім взагалі не знайти. Тримали нас в Росії трохи менше тижня в СІЗО, возили на суд і на допити.

– Що вам інкримінували?

– Порушення правил війни. Дуже серйозну статтю російського законодавства, яка передбачає до 20 років ув'язнення. Та взагалі інкримінували все, до чого додумувалися, включно з розстрілом якихось російських журналістів, які нібито загинули на території України.

На суді нас обрали запобіжний захід тримання під вартою. І буквально через два дні приїхали в слідчий ізолятор працівники Слідчого комітету РФ і заявили, що нас відпускають.

– Після повернення на територію України ви були на лікуванні?

– Ми приїхали в розташування 72 ОМБр у Білу Церкву і звернулися в медичні заклади, бо погано було зі здоров'ям. В мене було виявлено ряд контузій і мене поклали в шпиталь. Полікувавши тут, мене перевели у вінницький, де я перебував до середини жовтня 2014 року.

Наступного я вступив до університету, де провів рік на стаціонарі. Мене спитали, куди б я хотів піти служити. Відповів, що за можливості – в 72 ОМБр. Я знав, що там є дві вакантні посади – командир батальйону і начальник оперативного відділу. Тоді, на жаль, загинув комбат Андрій «Мауглі» Жук, і довго ніхто не займав цю посаду. Я заявив, що готовий хоч завтра заступити. Через кілька тижнів прийшов наказ міністра оборони про переведення мене на заочну форму навчання і призначення командиром батальйону.

(З повною версією інтерв'ю можна ознайомитися на сайті «Час Змін Інформ»)

Спілкувалися Тетяна ВИГОВСЬКА і Костянтин КЛИМЧУК

Минулого тижня Володимирівка відсвяткувала День села вперше у складі нової Білоцерківської громади.

Привітати жителів зі святом завітав міський голова Геннадій Дикий. Він побажав їм миру, міцного здоров'я, родинного щастя, благополуччя і здійснення найзаповітніших мрій. Також очільник громади вручив грамоти та цінні подарунки активним мешканцям села, повідомляє офіційний сайт міськради.

Під час свята найменший володимирівець та родини, які багато років прожили в парі у мирі та злагоді, отримали подарунки від старости сіл Вільна Тарасівка, Гайок та Володимирівка Ольги Костини.

Чудовими піснями глядачів вітали творчі колективи Білоцерківської громади: «Вербиченька» (с. Вільна Тарасівка), «Берегиня» (с. Гайок), вихованців Білоцерківських шкіл мистецтв №6 та №3. Неймовірний танцювальний виступ подарував жителям села й танцювальний колектив «Вінтаж» Територіального центру надання соціальних послуг ім. Петра Новотні.

Після закінчення урочистої частини учасників свята частували смачним бограчем та запашним короваєм.

День села у Володимирівці

Відсвяткували Глушки

На Медового Спасу відбулося святкування Дня села і в Глушках.

Аби поздоровити жителів, за дорученням міського голови Геннадія Дикого на гостині завітала його перший заступник Інна Новогребельська. Вона побажала глушківцям подальшого розвитку та примноження здобутків їхнього рідного села, найбільшою цінністю якого є його мешканці – працелюбні, добрі та чесні люди.

Продовжуючи традицію, Інна Новогребельська поздоровила наймолодших і найстарших жителів Глушків. Цінні подарунки отримали й сімейні пари, які відзначають золоте весілля, та подружжя, які цього року взяли шлюб. Не залишилися без уваги й родини, де за останній рік з'явилося поповнення. Також були вручені грамоти працівникам різних сфер, які своєю щоденною працею розвивають своє село, зазначають офіційні джерела.

Щирі слова вітань лунали цього дня і від старости Глушків, Храпачів та Скребишів – Олександра Литвина.

Багато позитивних емоцій подарували глядачам творчі колективи Територіального центру надання соціальних послуг ім. Петра Новотні, Терезино, Білоцерківських шкіл мистецтв №3 і №5. Неочікуваним екзотичним подарунком для гостей свята став виступ дуету «Саїді» студії східного танцю «Східні Казки».

Репліка

Найбагатші у громаді – пасажирі?

Питання, винесене в заголовок, варто було б задати членам виконкому, які днями вирішили прислухатися до аргументів фірм-перевізників і підняти, зробивши її диференційованою, вартість проїзду в міських маршрутках. Але питання це риторичне: ніхто на нього не відповідатиме, як ніхто й не перейматиметься, де брати додаткові гроші пасажирам, аби відітнути їздити (часто – з пересадками) в тих самих неохайних, в багатьох випадках тісних, не пунктуальних автобусах.

Тож можемо просто констатувати: напередодні засідання виконкому, як ми вже писали, в місті відбулося засідання «круглого столу», де обговорили питання про встановлення тарифу на послуги з перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування. Саме там прозвучала пропозиція запровадити такий собі прецедент у Білій Церкві: встановити диференційовані тарифи, залежно від конкретного маршруту.

Отже, члени виконкому проголосували за наступне: вартість однієї поїздки на автобусних маршрутах №14, №22 від 12 серпня становить 7,00 гривень. На всіх інших – №2, №3, №4, №5, №6, №6А, №7, №8, №11, №13, №16, №17, №17А, №18, №19, №21 – 8,00 грн.

Можна зрозуміти перевізників, яких у питанні формування тарифів захищають відповідні закони, чим вони вміло й користуються. Та хто нарешті зрозуміє нас, пасажирів? Перебуваючи так само в непростій ситуації, ми мусимо виконувати рішення й одночасно товктися в маленьких, пристосованих мікроавтобусах, чекати на зупинках транспорт по пів години, а то й більше, або можемо й зовсім його не дочекатися... І навіряд чи когось у такій ситуації втішить факт, що в інших містах вартість проїзду ще вища. Хіба що там мешкають ще багатші за нас, «багатіїв», люди.

Валентина ХРАБУСТ

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у серпні:

О.М. Буженік, І.М. Крїт, Т.В. Невзорова, А.Д. Заскальна, О.Г. Варлегіна, В.І. Царик, П.М. Тарадай, Н.Г. Михайлова, О.С. Скрипник, Л.Я. Фельтіна, В.Д. Конопко, Г.А. Щаєва, В.М. Кудря, М.Д. Решетник, М.З. Саульський, О.О. Кожух, О.І. Швець, В.М. Хрик.

Душа не відає хай ваша втоми,

А серце буде вічно молодим.

Бажаєм щиро: хай у вашім домі

Панують щастя й злагода завжди!

З повагою – **Б.М. Бомко,**
голова ГО «Білоцерківська міська організація ветеранів України»

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у серпні:

Л.П. Боковенко, Т.В. Гришина, Л.О. Грищук, Н.А. Завадська, О.Є. Кладницька, А.М. Ковтун, Є.М. Москальова, К.Ф. Шевченко.

На довгі роки, на долю щасливу

Хай щедро завжди обдаровує світ.

В сімейному щасті ніщо не тривожить,

Хай квітне в житті тільки радості цвіт.

З повагою – **Г.І. Гашинська,**
голова ради ветеранів-учителів

ВІТАЄМО ІМЕНІННИКІВ!

У серпні свої дні народження відзначають ветерани Залізничного селища:

В.С. Аюшева, Ф.Т. Жданюк, Є.П. Кравець, М.О. Коваленко, Д.Й. Музичук, О.П. Матвієнко, Н.В. Минзар, Л.Г. Майота, М.І. Михайлюк, Н.К. Ніколаєвська, Г.І. Поліщук, Г.О. Строкань, Н.Г. Снарська, Г.І. Семченко, Г.М. Туркіна, В.С. Худенко, С.П. Царенко.

Також вітаємо наших дорогих ювілярів:

Н.П. Новак та Г.П. Ляленко.

Хай щастя приносять і будні, і свята,

Хай дні лиш хороші приходять до хати.

Хай будуть завжди і здоров'я, і сила,

І доля довіку хай буде щасливою!

З повагою – **Б.П. Щербаков,** голова ради ветеранів 4-го мікрорайону

Найпоширеніші фейки про вакцинацію

Міністерство охорони здоров'я прагне сформувати в українців імунітет до смертельно небезпечної хвороби, а для цього потрібно прищепити щонайменше 70 відсотків дорослого населення.

В Україні, як і в усьому світі, існує недовіра до вакцин проти COVID-19. Одна з її причин – поширення неправдивої інформації щодо вакцинації, якій не варто вірити. Пам'ятайте, що правдиву й вичерпну інформацію можуть надати тільки медики.

Наприклад, якщо щепити значну частину населення, то вірусу не буде де мутувати, і його штами з'являтимуться з меншою ймовірністю.

Якщо донорів щепити інактивованими вакцинами, то вони можуть здавати кров відразу після вакцинації.

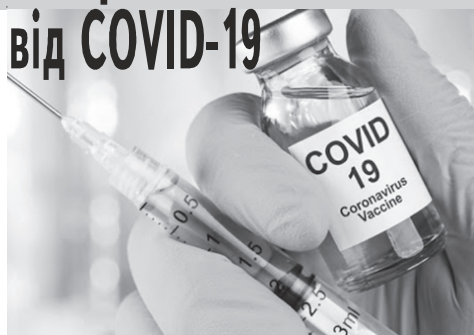
Людині неможливо заразитись ковідом внаслідок щеплення, оскільки жодна з вакцин не містить живого вірусу. Вакцини вчать нашу імунну систему його розпізнавати й боротися з ним. Іноді цей процес може викликати, приміром, лихоманку або інші симптоми. Це ознака того, що організм створює захист від вірусу. Якщо невдовзі після вакцинації ви все ж отримали позитивний тест на COVID-19, то, можливо, що на момент щеплення ви були інфіковані коронавірусом.

На сьогодні у світі також немає жодних доказів, що вакцини можуть привести до безпліддя жінок. Щодо спричинення імпотенції, то, згідно з попередніми результатами досліджень, встановлено, що таку проблему може викликати перенесений COVID-19.

З приводу розсіяного склерозу. Було виявлено один випадок розсіяного склерозу та один – запалення спинного мозку. В обох випадках експерти дійшли висновку, що хвороба не мала стосунку до вакцинації.

Щодо того, що мРНК-вакцини – генетична зброя, яка змінює наші гени. Це неправда. Вони не можуть ні впливати, ні взаємодіяти з нашою ДНК будь-яким чином. Натомість працюють із природними силами організму, щоб безпечно виробити імунітет.

Медичні експерти вважають також, що щеплення проти COVID-19 не можуть

вплинути на ризик виникнення тромбозів під час повітряних подорожей.

Щодо порушень після вакцинації менструального циклу, то поки що немає досліджень, які підтвердили б вплив вакцин на нього.

ЗАГАЛЬНІ ТЕЗИ ЩОДО ВАКЦИНАЛЬНОЇ КАМПАНІЇ

▲ Нині Європою шириться штам коронавірусу SARS-CoV-2 «Дельта», який спричиняє складніший перебіг COVID-19. Загрожує він і українцям. Тож наша країна постійно нарощує темпи вакцинації та робить щеплення доступними для нових цільових груп.

▲ В окремих випадках МОЗ рекомендує щепити дітей 12+ проти COVID-19. Для цього слід отримати довідку від лікаря й зателефонувати в зручний центр масової вакцинації або пункт щеплення.

▲ Ключова мета Міністерства охорони здоров'я та інших партнерів – захистити якомога більше українців від COVID-19. Саме тому в Україні відкриваються центри масової вакцинації, де після розпочатого 5-го її етапу кожен охочий зможе отримати щеплення. Всі вакцини для проведення щеплень в Україні доступні.

▲ Варто запам'ятати: щеплення проти коронавірусу ефективно запобігають тяжкому перебігу хвороби й рятують життя. За оперативними даними, страждає, в основному, невакциноване населення.

З.А. ПОЛІЩУК,

лікар-епідеміолог відділення епідеміологічного нагляду (спостереження) та профілактики інфекційних хвороб Білоцерківського районного відділу ДУ «Київський ОЦКПХ МОЗ»

Велич у праці!

Володимир Петрович ФЕДОРОВ, талановитий педагог, науковець, один із провідних вчених України в галузі конярства, доцент, декан зооінженерного факультету Білоцерківського сільгоспінституту в 1976-1989 роках, днями відзначає поважний ювілей.

Він автор більш як 90 наукових праць, співавтор двох підручників, навчального посібника, типової навчальної програми з конярства, багатьох рекомендацій з удосконалення технології конярства та скотарства. А трудова діяльність Володимира Петровича в галузі зоотехнії й на посаді декана факультету – одного з кращих факультетів цього спрямування в Україні, як життєва віха увійде в історію аграрної освіти України.

Фаховість та визнання ювіляра як спеціаліста засвідчують численні подяки від керівництва Головного управління вищої освіти України, Київської облдержадміністрації, університету. Він нагороджений двома медалями, знаком «Відмінник вищої освіти».

Вчена рада університету відзначила Володимира Петровича Федорова орденом «За мудрість, гідність, самовідданість». За особистий внесок у навчальну та науково-методичну діяльність при виході на пенсію йому було вдруге вручено орден університету.

Колеги та друзі бажають Володимирі Петровичу козацького здоров'я, невичерпної енергії, ще довгих плідних років життя в колі родини та близьких людей.

Хай гарними будуть і будні, і свята,

Щодня, щогодини в усьому щастить.

Щоб знову стрічать ювілеї і дати,

І аж до сторіччя в здоров'ї прожить!

За дорученням ветеранів – доцент **Е.В. Ланін**

Від імені випускників зооінженерного факультету БНАУ від усієї душі вітаємо з 85-річчям нашого наставника, декана **ВОЛОДИМИРА ПЕТРОВИЧА ФЕДОРОВА!**

Це не тільки свято сходження на ще вищий щабель життя, але й своєрідний підсумок досягнутого, урожай людської поваги й шани. Володимире Петровичу, сердечно дякуємо Вам за мудрі поради, батьківську турботу, за людяність і добру науку.

За щире бажання добра нам усім Вам, імениннику, – доземний уклін.

Роки ідуть, літа минають.

Таких, як Ви, не забувають.

Ви – світоч наш в студентські дні,

Ви – добрий ангел на Землі!

З повагою – **Бурлака В.В., Довгоп'ята Л.М., Гернаденко Ю.В.,**

Горішняк Н.А., Рудніцька В.В., Якимчук О.І.

Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 10 серпня 2021 року № 554 ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ 30-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ У БІЛОЦЕРКІВСЬКІЙ МІСЬКІЙ ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

Розглянувши пояснювальну записку управління культури і туризму Білоцерківської міської ради від 03 серпня 2021 року № 332, відповідно до підпункту 3 пункту 6 частини 1 статті 38 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», з метою організації відзначення 30-річчя незалежності України у Білоцерківській міській територіальній громаді виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Відзначити 30-річчя незалежності України на території Білоцерківської міської територіальної громади 24 серпня 2021 року за умови дотримання відповідних санітарних та протиепідемічних обмежень.
2. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю Білоцерківської міської ради забезпечити створення рекламної інформаційної продукції та висвітлення заходів в засобах масової інформації.
3. Управлінню культури і туризму Білоцерківської міської ради, управлінню освіти і науки Білоцерківської міської ради, управлінню молоді та спорту Білоцерківської міської ради забезпечити організацію та проведення святкових заходів.
4. Управлінню містобудування та архітектури Білоцерківської міської ради забезпечити розміщення рекламної та інформаційної продукції.
5. Відділу торгово-побутового обслуговування населення та громадського харчування Білоцерківської міської ради забезпечити святковий ярмарок за умови дотримання відповідних санітарних та протиепідемічних обмежень.
6. Департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради забезпечити святкове оформлення населених пунктів Білоцерківської міської територіальної громади.
7. Комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Муніципальне шляхово-експлуатаційне управління» передбачити та організувати підключення звукової, освітлювальної апаратури та інших електроприладів на Торговій площі.
8. Комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Муніципальна вартя» забезпечити охорону громадського порядку по вулиці Леся Курбаса, на Торговій площі та в Білоцерківському міському парку культури і відпочинку ім. Т.Г. Шевченка, де заплановано проведення заходів.
9. Рекомендувати Білоцерківському районному управлінню поліції Головного управління Національної поліції України в Київській області забезпечити правопорядок під час проведення заходів в рамках відзначення 30-річчя незалежності України.
10. Рекомендувати перевізникам міських маршрутів продовжити графік роботи транспорту на території Білоцерківської міської територіальної громади до 23.00 год. 24 серпня 2021 року.
11. Контроль за виконанням рішення покласти на заступників міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Геннадій ДИКИЙ, міський голова

Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 10 серпня 2021 року № 558 ПРО ТИМЧАСОВІ ЗМІНИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ДОРОЖНЬОГО РУХУ З НАГОДИ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ ПО ВУЛИЦІ ЛЕСЯ КУРБАСА ТА ТОРГОВІЙ ПЛОЩІ В М. БІЛА ЦЕРКВА

Розглянувши пояснювальну записку департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради від 21 липня 2021 року № 1596, відповідно до статті 40, частини 6 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про дорожній рух», Закону України «Про автомобільний транспорт», з метою забезпечення стабільної життєдіяльності міста, безпеки руху пішоходів та транспорту на окремих вулицях, з нагоди Дня незалежності України виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Тимчасово, в період з 07.00 год. 24 серпня 2021 року до 22.00 год. 24 серпня 2021 року, з нагоди Дня незалежності України, обмежити рух транспортних засобів по вул. Леся Курбаса та Торговій площі м. Біла Церква (шляхом перекриття).
2. Департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради розробити схему організації дорожнього руху та погодити зазначену схему з Батальйоном патрульної поліції в м. Біла Церква Управління патрульної поліції у Київській області Департаменту патрульної поліції.
3. Встановити дорожні знаки згідно зі схемою організації дорожнього руху, погодженою з Батальйоном патрульної поліції в м. Біла Церква Управління патрульної поліції у Київській області Департаменту патрульної поліції.
4. Рекомендувати Білоцерківському районному управлінню поліції Головного управління Національної поліції у Київській області та Батальйону патрульної поліції в м. Біла Церква Управління патрульної поліції України в Київській області Департаменту патрульної поліції забезпечити тимчасове перекриття руху.
5. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю Білоцерківської міської ради подати рішення для оприлюднення в засоби масової інформації та розмістити на офіційному WEB-сайті Білоцерківської міської ради.
6. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

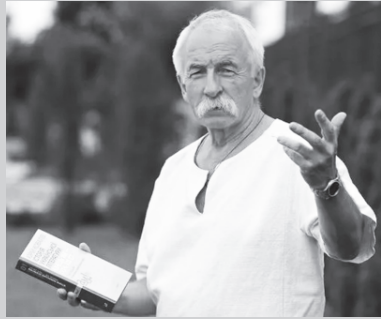
Геннадій ДИКИЙ, міський голова

КОВАЛІВ ЮРІЙ ІВАНОВИЧ

Народився у 1949 році в м. Біла Церква. Закінчив столичний педуніверситет ім. М. Драгоманова. Доктор філологічних наук, професор Київського національного університету ім. Т. Шевченка.

Заслужений працівник освіти України, Лауреат національної премії ім. Т. Шевченка, премій «Благовіст» та ім. Шевченка столичного однойменного університету. Член НСПУ.

Автор поетичних збірок: «Трилисник», «Очи-ма любові», «Чорний вершник», «Бермудський санскрит», кількох монографій, низки публікацій про сучасний літературний процес та історію й теорію літератури в періодиці. Автор-упорядник «Літературознавчої енциклопедії» у 2-х томах та ін.

Кругом стіна, кругом суцільна втома
Від гри, яка ведеться задля гри.
На смітнику нікчемного фантома
Лиш пацюки щасливої пори,
Щоб солов'їв усіх перетрошити,
Барвінки всі понизити до тла,
Убити Бога, душу спопелити,
Аби вона ожити не могла –
А житиме, то за дужками значень,
Не знаючи ні вчора, ні тепер.
Ще Бог мовчить. Ще Бог немов не бачить,
Допоки не обірветься терпець.

БІЛОЦЕРКІВСЬКІ СОНЕТИ

III

Білоцерківщина брала активну участь у визвольній війні, очоленій Б. Хмельницьким

Мовчи, кричи, не погамуєш біль,
Бо світ давно вже став суцільним болем.
Ще попов'ється над убогим полем
Якщо не хміль, то хижа заметіль.

Не вистраждають всього кобзарі.
Заломить руки не одне страждання.
Та не остання – чули! – не остання
Година б'є на Замковій горі.

По всій Україні не вгаває дзвін.
Благословляє мати свого сина.
І знову воскресає Україна
З-під брехень, і гондлярства, і руїн.
Кометою креснула булава,
Яку підступно вихопить Москва.

3 000 000 літрів борщу до Дня Незалежності

Найвідоміший український шеф-кухар та кулінарний експерт Євген Клопотенко закликав українців доєднатися до створення рецепта всеукраїнського борщу та всім разом подарувати країні 3 млн літрів головної національної страви з нагоди 30-річчя Незалежності України, повідомляє сайт klopotenko.com.

«Чому саме борщ? Він виконує функцію соціальної інтеграції, об'єднує людей за столом, попри їх вік, стать, соціальне походження, етнічну та релігійну приналежність. Його люблять у кожному куточку нашої країни», – пояснює ініціатор культурного спецпроекту Євген Клопотенко.

В рамках спецпроекту «3 000 000 літ-

рів борщу для України», кожен може долучитися до привітань України з 30-річчям Незалежності. Для цього лише потрібно приготувати свій борщ та додати його на сайт спецпроекту, обравши інгредієнти.

Фіналом спецпроекту стане створення рецепта всеукраїнського борщу, який шеф-кухар зварить разом з відомими українцями. Прем'єра відбудеться 24 серпня на YouTube-каналі Євгена Клопотенка.

● Серед фазанів найбільш поширений звичайний – крупний птах вагою до двох кілограмів. Досить пишне «вбрання» має самець. В нього гармонійно поєднуються золоті, зелені, рожеві, фіолетові кольори пір'я. На голові має пучки видовжених пер. Хвіст довгий, жовтобурий, з фіолетовим відтінком. Самка менша за розмірами, в неї скромне коричнево-жовте оперення.

● Фазани – пернаті південних широт, мешкають у дикій природі, адже там цілий рік тепло, вдосталь харчів, а густа рослинність забезпечує надійні схованки. В Україні вони зустрічаються у заповідниках, зоопарках, зоосадах, у приватників, бо в природі взимку їм бракує кормів, та головне – це небезпека від хижих тварин і птахів, бродячих і мисливських собак, неадекватних людей. Навесні у звичайних фазанів відбувається токовий період. Тоді кілька самців ходять і кружляють по землі з піднятими головами й хвостом, ляскають крилами. Спочатку вони видають крики: «ке-ке... ке-ке-кре... кек-кех»... Потім, наблизившись до самок, ніжно гудуть: «гу-гу-гу»... Після цього самки приєднуються до вщодняних самців, і таким чином утворюються пари. Нерідко самці б'ються за самок, інколи жорстоко.

● Гнізда влаштовують на землі із гілочок, вистилаючи середину м'якими матеріалами. Харчуються дрібними тваринами та комахами. В основі раціону – й частина рослин. Під час небезпеки фазани з густих заростей стрімко злітають вгору з великим шумом («свічкою»), а потім плавно знижуються і сідають на землю чи дерево. Літають погано і мало, більший період життя проводять на землі.

● Дачники садового кооперативу «Вишневий сад» якось були приємно здивовані: фазан-самець зайшов на городи, де клював личинок колорадських жуків на кущах картоплі. Дорослі та діти вибігали до цього помаранчево-малахітового птаха, щоб краще його роздивитися. Та невдовзі поблизу загавкав собака і той хутко побіг у напрямку Томилівського лісу. Тоді залишилося загадкою питання: чи втік пернатий від господаря з вольєра, чи той випустив красеня на прогулянку і не вгледів?..

● У с. Вишківське поблизу Ставища розташована база відпочинку, де в гармонії з природою проживають 100 особин пернатих. У вольєрах і по стежках поважно ходять або й забавно пританцюють страуси, лебеді, журавлі, папуги. А справжньою родзинкою біопарку є

Фазани

▶ **Світ природи**

фазани, яких налічується не один десяток. Серед них і золотий. Саме біля них – різнокольорових, барвистих, яскравих – найчастіше роблять селфі відпочивальники...

● У с. Чупира нашого району розташована ферма з розведення фазанів. Тут також реалізують їхні яйця, пташенят, дорослих птахів мисливцям та любителям орнітофауни, а магазинам, ресторанам, кафе – яйця і м'ясо. Наймасовішим на фермі є звичайний фазан. Пернаті утримуються в напівдиких умовах, харчуються екологічно чистою їжею. Проживають у вольєрах цілорічно, адже зими стали теплими. Фазанів не вигулюють на волі, щоб не повтікали, а тільки випасають на огорожених ділянках.

● Серед названих птахів неочікуваним виявилось співвідношення статей у молодняку: на 1 «півника» припадає аж 5 «курочок». Цікавим стало повідомлення господаря про те, що серед фазанів трапляється канібалізм. Щоб унеможливити це явище, той вставляє їм у дзьоби металеві кільця.

● Фермер із с. Яблунівка (Вінничина), маючи 50 га землі, техніку, вирощував і картоплю. Він закупив два десятки звичайних фазанів, спорудив для них вольєр та хлів. Коли навесні посадили картоплю і дочекались сходів, та разом із дружиною та дітьми розкидали в міждряддя принаду – стару картоплю. На неї сповзалися колорадські жуки. Потім вони пригнали туди фазанів, які поїдали шкідників. Коли пізніше на рослинах з'явилися червоні

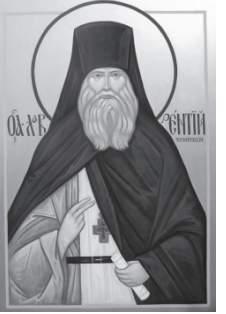
◆ Схиархімандрит Лаврентій, у миру Лука Євсевіч Проскура, народився в 1868 році у с. Карельському (Чернігівщина) в багатодітній родині. З дитинства Лука був приучений до всієї домашньої роботи. Мав здібності до музики і співів. У школі навчався добре. Співав в учнівському церковному хорі. Добре вивчив Богослужіння. В 14 років став самостійним регентом.

◆ Після смерті матері в 23 роки пішов у монастир м. Рихли, де був регентом й уставщиком. Через три роки Луку перевели в Чернігівський чоловічий Троїцький монастир на посаду регента. Тут його постригли в ченці з ім'ям Лаврентій, а 1895 р. рукопоклали в ієромонаха, пізніше він став ігуменом.

◆ Преподобний з юних літ молився Ісусовою молитвою, неустанно навчав інших. Три рази їздив на Афон, був у Єрусалимі, поклонявся святим місцям.

◆ В 1930 р. монастир закрили «на ремонт». Коли ж розпочалася війна в 1941 році, преподобний зібрав своїх чернечих чад і відновив Троїцький монастир, але не чоловічий, а жіночий. А потім організував

Преподобного Лаврентія Чернігівського (22 серпня)

ще й Домницький. Багато праці приклав для оновлення монастирів. У 1942 р. на Пасху вперше почали службу у Великому храмі монастиря.

◆ Отець Лаврентій мав дар прозорливості, славився як сповідник.

◆ Преподобний передбачив свою кончину за 8 років. А за півроку до смерті сказав: «Від цього дня я проживу рівно півроку», що так і сталося. Він відійшов до Бога 11 січня 1950 року.

◆ Лаврентія Чернігівського долучено до сонму святих. 22 серпня 1993 р. відкрили його нетлінні мощі та перенесли в усипальницю Троїцько-Ільїнського монастиря.

Підготував

Микола ОТИЧЕНКО

Працівники бібліотеки-філії №6 провели з активними читачиками книгозбірні мистецьку годину «Моя соняшниково-сонячна Україна». Захід присвятили 30-річчю Незалежності нашої країни.

Дітям розповіли про державні символи України до незалежності та провели вікторину. А Людмила Красницька-Луцик – керівник студії «Азалія», запропонувала присутнім майстер-клас з комбінованого малювання: петриківського розпису й малювання ватними паличками (пуантилізм, що в перекладі з французької означає «писати по точках»).

Через власне бачення, мрію, творчу фантазію, призму національних кольорів діти відтворювали своє бажання бачити Україну яскравою та квітучою.

Учасники заходу створили серію малюнків про рідну країну,

прикрасивши їх орнаментами петриківського розпису. Основне завдання заходу виконано: до маленьких художників усміхалась соняшниково-сонячна Україна!

Світлана ШУТА

личинки «колорадів», то птахи без проблем збирали і їх.

● На фермі фазани харчувалися тими ж кормами, що й кури. Особливо смакували їм лугова трава та конюшина, зерно кукурудзи, пшениці, вівса, абрикоси та яблука.

● Селянин із с. Синиця (Уманський район) на своїй 20-гектарній площі має господарство, сільгосптехніку. Придбав і півтора десятка фазанів. Цих пернатих чоловік називає «чистильниками», бо ті збирають на картоплі колорадських жуків та їхні личинки. Крім того, під час обробки ґрунту на всьому полі фазани повністю вибирають і поїдають личинки й інших комах-шкідників: хруща, дротянки, совки, білана, ведмедки...

● В лісах Непалу і Китаю зустрічається золотий фазан. Самець має довгий золотистий хохол, рожевий капюшон, зелено-пурпурову спину, золотисте надхвістя, червоний нижній бік та довгий чорний хвіст. Самка – з двома кольорами пір'я (жовтого та коричневого), без хохла і капюшона, із коротким хвостом...

● На території Монголії, Непалу, Китаю проживає алмазний фазан. У самця шия і спина темно-зелені з алмазним блиском, чубчик на голові червоний, капюшон білий із синьо-червоними смужками, груди й живіт білі, крила зелено-бурі... В лісах Китаю поширений королівський фазан. Для самця характерні білий загривок, чорна шия, буро-жовте оперення інших частин тіла, надмірно довгий хвіст – 1–1,5 метра. А величава осанка і горда хода пояснюють назву цього виду.

Іван ВАСИЛЕНКО, Віктор ДЕМЕЩУК

P.S. В 70-х роках до дендропарку «Веселі Боковеньки» (Кіровоградщина) Долинське товариство мисливців та рибалок навесні передало 50 «курчат» звичайного фазана. Тих спочатку помістили в металеву сітку-вольєр, а в середині літа випустили на волю. Птахи розбрелися по навколишніх селах, лісосмугах, ярах. Більша частина з них прибилася на лісовий кордон Гурівського лісництва, де тих годували й напували. У хліві фазани зимували. А вже через 3 роки красивих пернатих не стало – їх половили лисиці, куниці, бродячі та мисливські собаки, неадекватні люди. Тож експеримент не вдался...

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 17300346000026009025662402
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.